

Připravenost kádrů — základní podmínka realizace závěrů XV. sjezdu KSČ v ČSLA

**(Z vystoupení na celoarmádním stranickém aktivu k realizaci závěrů
XV. sjezdu KSČ)**

Generální tajemník ÚV KSČ soudruh G. Husák ve zprávě na XV. sjezdu naší strany mimo jiné zdůraznil, že vzhledem k rostoucím úkolům výstavby a rozvoje naší společnosti musíme v příštím období podstatně zvýšit nároky na politickou a odbornou vyspělost a připravenost vedoucích pracovníků, na jejich morální kvality, na jejich schopnost vést kolektiv, tvořivě rozvíjet a důsledně uvádět v život politiku strany na svěřeném úseku. To vyžaduje pravidelně a náročně kádry hodnotit podle výsledků, kterých dosahují ve své práci, pečovat o jejich růst a poskytovat jim pomoc a podporu.

Tato slova jsou v plném rozsahu platná i pro kádry v naší armádě, pro celý velitelský sbor.

Požadavky, které objektivně rostou v souladu s rychlým rozvojem vojenství a vědeckotechnickým pokrokem, jehož důsledkem jsou změny v organizaci, technickém vybavení a v operačně taktickém použití vojsk, vyžadují stálý ideově politický růst a odborné zdokonalování všech našich velitelů, náčelníků, politických pracovníků a pracovníků štábů. To je závažný požadavek na všechny velitelské stupně ve vojskách, ale i na přípravu našich žáků a posluchačů ve vojenských školách.

V péči o růst kádrů se můžeme opřít o řadu cenných výsledků, kterých jsme dosáhli při realizaci úkolů XIV. sjezdu strany v našich podmínkách.

Politickému a odbornému vzdělávání kádrů jsme dali pevný systém a plně jsme přitom využili osvědčených zkušeností Sovětské armády, kde stojí příprava velitelského sboru na předním místě, má pevné organizační základy, náročný obsah a je plánovitá a důsledná.

Stěžejní význam v realizaci těchto požadavků mělo usnesení PÚV KSČ z 12. 4. 1972 o přípravě kádrů ČSLA, na jehož základě došlo k přestavbě vo-

jenského školství. Jednotný systém komunistické výchovy, jakož i prohloubení vojenského charakteru škol se staly stěžejními požadavky v jejich činnosti.

Na základě poučení z krizového období 1968—69, kdy došlo k oslabení marxisticko-leninské přípravy kádřů a tím i k pronikání pravicově oportunistických názorů do řad velitelského sboru a politického aparátu naší armády, jsme se důsledně vrátili ke studiu klasiků marxismu-leninismu a Leninovo učení se stalo pro každého vojáka z povolání základním zdrojem formování jeho vědomí, které se projevuje v jeho pracovním úsilí a stává se metodologickým základem jeho jednání. Ministr národní obrany to ve svém vystoupení na XV. sjezdu strany vyjádřil slovy „Práci většiny velitelů a náčelníků dnes charakterizují rysy vysoké ideovosti a stranickosti“.

Konkrétní zkušenosti, o které se můžeme plně opřít, jsme získali v operačně taktické přípravě velitelů a štábů. Byla to především součinnostní cvičení se štáby a vojsky Sovětské armády i ostatních bratrských armád, jako NEUTRON, ŠTÍT, SOJUZ, GRANIT, DRUŽBA a další, kde jsme plně využili sovětských zkušeností a náš velitelský sbor zvýšil svou připravenost v organizaci, plánování a řízení soudobých operací a vedení boje.

Stejně i stálým formám přípravy velitelů a štábů jsme zvláště v posledních třech letech dali potřebnou vážnost, zvýšili osobní účast vedoucích funkcionářů na jejím řízení a obsahově ji lépe usměrnili k požadavkům soudobého boje a zvýšení technické úrovně našeho velitelského sboru.

Všeobecně se potvrdilo, že s růstem politické a odborné připravenosti velitelského sboru roste i úroveň bojové a politické přípravy vojsk a bojová pohotovost útvarů, svazků a armád.

Vidíme tedy i v dalším zvyšování marxisticko-leninské, taktické a operační připravenosti kádřů jednu ze základních podmínek důsledné realizace závěrů XV. sjezdu KSČ v Československé lidové armádě.

Do popředí především vystupuje požadavek vyšší kvality a účinnosti ideologické práce. Denně se přesvědčujeme o tom, jak zdůraznil i XV. sjezd strany, že historický zápas za prosazení principů mírového soužití neznamená smír v ideologické oblasti. Imperialismus hledá stále nové formy a metody k rozvíjení antikomunistické ofenzívy, k rozrušení jednoty socialistických zemí a stupňuje útoky především proti Sovětskému svazu, který je hlavní oporou revolučních a národně osvobozeneckých sil, socialismu, demokracie a míru. Soustavným útokům antikomunistických sil je vystavena i naše země a její vedoucí síla Komunistická strana Československa.

Je stálou leninskou pravdou, že tam, kde nepůsobí naše ideologie, tam necháváme místo pro ideologii kapitalistickou. Proto zdůrazňujeme ofenzivnost a konkrétnost naší ideologické práce, hlubokou znalost stavu na podřízených stupních a podstatné zvyšování úrovně individuálně výchovné práce. K tomu je však třeba soustavně velitelské kádry vést a připravovat.

Marxisticko-leninskou přípravu je nutné úzce spojit s úkoly politiky strany a velení armády, opírat se jak o studium klasiků, tak o znalost dokumentů sjezdu a usnesení ÚV KSČ, které představují tvůrčí rozpracování i konkrétní aplikaci marxismu-leninismu v našich podmínkách. Přitom významnou ideologickou a politickou výzbrojí pro naši práci jsou zkušenosti sovětských komunistů — veliké myšlenky XXV. sjezdu KSSS.

Nesčíslná fakta a poznatky svědčí o tom, že efektivnost naší činnosti vzrůstá v souladu s tím, jak byla pochopena a v praxi realizována zásada, že mezi

úrovní stranickopolitické práce, ideové výchovy a kvalitou plnění úkolů bojové a politické přípravy je dialektická souvislost.

To je třeba dostat do myšlení a praktického jednání všech našich kádrů ve vojskách a cílevědomě k tomu připravovat žáky a posluchače na vojenských školách. Ještě více je nutné zvýraznit metodologickou funkci učení marxismu-leninismu, zvláště Leninova díla pro současné řešení složitých a náročných úkolů naší armády, konkrétně učit budoucí velitele a náčelníky, jak provádět stranickopolitickou a masově politickou práci s vojáky a jak využívat výchovného vlivu Socialistického svazu mládeže a vojenských kolektivů jednotek.

Výchova člověka je dlouhodobá a náročná práce, která všestranně prověřuje kvality velitele, jako vychovatele podřízených. Vyžaduje trpělivost, houževnatost a pedagogické znalosti a zkušenosti. Má-li přinést výchovný účinek, musí být marxisticko-leninský fundovaná, pravdivá, soustavná a musí, jak říkáme, zapálit. Osobní příklad velitele, jednota slov a činů je přitom nejučinnějším prostředkem výchovné práce. V tomto duchu bude proto třeba ještě důsledněji vést přípravu našich mladých velitelských kádrů.

Závažným úkolem při realizaci závěrů XV. sjezdu KSČ v armádě je další zvyšování operační a taktické připravenosti velitelů a štábů. To vyplývá jak z náročných požadavků soudobého boje a rychlého rozvoje vojenství, tak ze skutečnosti, že dochází v posledních letech ke značnému pohybu kádrů, vyvolanému procesem omlazování naší armády. Schopní důstojníci a praporčíci jsou rychleji zařazováni na vyšší funkce a je zvyšována jejich kvalifikace studiem na vysokých školách a v kurzech.

Dnes je u většiny útvarů značné procento důstojníků, kteří absolvovali školy v posledních 3—4 letech. Mnozí z nich jsou absolventy DDŠ a RDŠ.

Proto musíme ve vojskách usilovat o to, aby velitelský sbor byl na všech stupních velení cílevědomě školen a v praktických zaměstnáních taktické a operační přípravy procvičován. Aby podstatou školení bylo nejprve naučit a pak přezkušovat. Musíme energicky bojovat proti značné fluktuaci ve velitelské přípravě a nedoceňování praktických a aktivních forem přípravy.

Na druhé straně ve vojenských školách je třeba mít stále na zřeteli, že v útvarech jde plnění úkolů rychle vpřed a bojová pohotovost musí být zajišťována nepřetržitě. Absolventi nastupují k jednotkám v době intenzivního výcviku, a to samo o sobě neumožňuje dlouhou adaptaci na výkon funkce. Mimo to jejich nadřízení náčelníci jsou taktéž vesměs mladí lidé, kteří sami potřebují pomoc. To ve svém souhrnu ještě zesiluje požadavek dát žákům a posluchačům maximum praktických návyků z velení vojskům a předat co nejvíce zkušeností z výchovné práce, z řízení jednotek, z metodiky výcviku již na vojenských školách.

K dosažení vyšší připravenosti našich velitelských kádrů bude předním úkolem zvyšovat úroveň znalostí o vlastních vojskách a o nepříteli, naučit velitele a štáby energicky velet ve složité situaci s náhlými zvraty v bojové činnosti jak za použití klasických prostředků, tak i zbraní hromadného ničení a v podmínkách hromadného použití radioelektronických prostředků. Tuto novou kvalitu bude třeba všestranně docenit, protože úspěšný boj s radioelektronickými prostředky nepřitele bude do značné míry ovlivňovat celkový výsledek boje a operace.

Zásadní a trvalé zkvalitnění budou vyžadovat otázky organizace a zabezpečení součinnosti všech sil a prostředků, které se zúčastňují boje. To je stále

slabé místo v činnosti velitelů a štábů všech druhů vojsk a bude proto třeba konkrétními opatřeními situaci v tomto směru zlepšit.

Soustavnou péči naší strany a jejího Ústředního výboru a za účinné pomoci Sovětské armády jsou naše vojska soustavně doplňována novou bojovou technikou vysokých kvalit. To vyžaduje studovat bojové možnosti a neúčinněji používat tyto nové zbraně a techniku a souběžně se zaváděním rozpracovávat jejich neefektivnější využití v podmínkách boje a operace. V tomto směru bude třeba výrazněji zvýšit i vliv stranických organizací a stranickou odpovědnost každého komunisty za zvládnutí nové techniky, její správné exploatace a včasného zajištění všech otázek spojených s její bojovou pohotovostí. Je to závažný politický úkol, který zatím nebyl vždy plně doceněn, což vedlo k narušení bojové připravenosti i k materiálovým ztrátám.

V připravovaném plánu realizace úkolů XV. sjezdu počítáme se soustavným zdokonalováním systému velení vojskům, s postupným modernizováním technického vybavení pohyblivých míst velení a s efektivním a hospodárným využíváním všech zaváděných prostředků automatizace velení. Těmto novým podmínkám musí plně odpovídat systém práce našich velitelů a štábů v poli, musí jím šetřit čas a urychlovat a zkvalitňovat přípravu operací a boje i jejich řízení.

Československá lidová armáda je pevnou součástí armád států Varšavské smlouvy a musí být soustavně připravena splnit svou vlasteneckou a internacionální povinnost při obraně Československé socialistické republiky a členských států Varšavské smlouvy. K tomu bude i nadále intenzivně vedena výchova celého velitelského sboru a všech vojáků a na společných cvičeních upevňována bojová družba a součinnost s veliteli a štáby Sovětské armády i ostatních bratrských armád.

Tato cvičení vždy byla pro nás velkou školou a přinášela cenné zkušenosti, které mají převážně trvalou platnost. Bude však třeba usilovat o to, aby se tyto zkušenosti stávaly majetkem všech velitelů a štábů a aby jich plně mohly využívat i naše vojenské školy. K tomu musí především přispět komunisté na štábech svazků a svazů i na správách MNO.

Z úkolů XV. sjezdu naší strany vyplývá, že v příštím období vzrostou na všech úsecích požadavky na kvalitu a efektivnost. V armádě to předpokládá ještě více zracionalizovat velení na vědeckých základech, prohloubit političnost, kritickou náročnost a vysokou odpovědnost velitelů všech stupňů. Současně to vyžaduje udržovat vysokou kázeň, která je jedním z rozhodujících předpokladů vysoké kvality a efektivnosti přípravy vojsk.

Všechny tyto závažné požadavky musí vzít plně za své především příslušníci velitelského sboru naší armády, cílevědomě je ve své činnosti naplňovat a v jejích duchu důsledně vést své podřízené.